אישים באגרות הראי"ה

ר' יעקב צבי סיזלמאן

זקן ששאל אם יש לבטל את הצומות אחרי מינוי הנציב העליון · שנות חייו אינן ידועות לנו

1 אגרות

דברי הרב קוק ודברי הרב שלמה אבינר, ונוסח האגרות המלא

igrot.shlomo-aviner.net

בקצרה

פרטים ביוגרפיים על ר' יעקב צבי סיזלמאן לא מצאנו במקורות שבדקנו. מה שידוע עליו כאן הוא מן האגרת היחידה אליו.

הרב קוק על ר' יעקב צבי סיזלמאן

בתמוז תר"פ (1920), אחרי מינויו של הרברט סמואל לנציב העליון, שמח הרב קוק על שגם זקני הדור חשים את אור הישועה. אבל אין לבטל את הצומות עד שייבנה המקדש, וגם כי דם ישראל נשפך עכשיו באופן נורא. לכן נשתתף בצער בצומות, ובאותה עת נרומם את קרן הקודש בארץ (כרך ד', אגרת אמה).

האגרות

כרך ד', אגרת אמה: בי"ט בתמוז תר"פ: שמחה על אור הישועה, אבל אין לבטל את הצומות.

"מכתבו היקר קבלתי"

נוסח האגרות – עם ביאור

1 האגרות שבהן נזכר ר' יעקב צבי סיזלמאן, לפי סדר הכרכים, כל אחת עם התמצית שלה. הביאור משולב בתוך נוסח האגרות: בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת. הוא אינו חלק מלשון האגרת

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אמה

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ט תמוז תר"פ **נמען:** ר' יעקב צבי סיזלמאן

הרב קוק שמח שגם זקני הדור חשים את אור הישועה במינוי 'השר הגדול' (הרברט סמואל). אבל אין לבטל את הצומות עד שייבנה המקדש, וגם כי דם ישראל נשפך עכשיו באופן נורא; נשתתף בצערם בצומות ובאותה עת נרומם את קרן הקודש בארץ.

עיקרי הדברים

- שמחה במינוי הנציב.
- הצומות לא יבוטלו.
- השתתפות בצער ישראל.

נוסח האגרת עם ביאור

יט תמוז תר"פ[1] לר' יעקב צבי סיזלמאן - אחדשה"ט[2] באה"ר[3]

מכתבו היקר קבלתי, ורגשות ששונו בתשועת ה' אשר הפליא לעשות עמנו ביסוד גאולתנו, במנויו העליון של אחינו השר הגדול [מינויו של הרברט סמואל, יהודי, לנציב העליון הבריטי בארץ ישראל] שליט"א[4], מלאה את לבבי שמחת לב, בראותי כי גם זקני הדור מרגישים וחשים את אור הישועה. וזהו סימן יפה לבית ישראל ותחיתו. אמנם במה שנוגע לשאלת הצומות, [האם לבטל את צומות החורבן, כגון י"ז בתמוז ותשעה באב, משהחלה הגאולה] חושב אני כי עד אשר יכונן ה' את בית מקדשנו החרב לעינינו, בהר מרום הרים, לתפארת לעיני כל העמים, אי אפשר לנו לבטל אותם. ונקוה כי כאשר החל צור ישראל את ישועתו ביחש לתשועתנו הכללית בנוגע לארי"ק[5] בכלל. כן יאר עינינו ג"כ[6] בתשועת בנין בית מקדשו. וישלח לנו משיח צדקנו בגאולה שלמה, להושיע את כל עם ה' הנדחים בין זאבי ערב, [על פי חבקוק א, ח; הכוונה לפרעות ביהודי מזרח אירופה באותן שנים] שדמם הולך ונשפך בעוה"ר[7] גם כעת באופן נורא ואיום. וכאשר יאיר לנו באור ישועתו הכוללת יהפכו הצומות כלם לששון ולשמחה [על פי זכריה ח, יט] ולמועדים טובים, ואור הישועה הגמורה, ופאר משיח צדקנו ובנין בית מקדשנו יבאו לנו, ע"י[8] מה שלא נשכח את בית אלקינו ואת אחינו כלם כל עם ה' הנתון במצר. ונשתתף בצערם ויגונם ע"י צומי תעניותינו כמאז. ויחד עם זה נתאמץ לרומם בארצנו הקדושה, את קרן הקדש, ברוח טהור, מלא אמונת אמן בדבר ה' הנאמן לעולם, ובהודות להי' על חסדו ואמתו.

והי'[9] זה שלו'[10] וכו'[11].

1. תר"פ – השנה תר"פ (1919/1920)
2. אחדשה"ט – אחרי דרישת שלומו הטוב
3. באה"ר – באהבה רבה
4. שליט"א – שיחיה לאורך ימים טובים אמן
5. לארי"ק – לארץ הקודש
6. ג"כ – גם כן

7. בעוה"ר – בעוונותינו הרבים
8. ע"י – על ידי
9. והי' – והיה
10. שלו' – שלום
11. וכו' – וכולי (וכן הלאה)